

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

08 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Diaconu Iurie,

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriai Chișinău din 02 mai 2018 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul

*Donică Vitalie Xxxxx, născut la xxxxx,
originar din com. Xxxxx, r-nul Xxxxx, domiciliat
în mun. Xxxxx, str. Xxxxx, ap. xx.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.12.2016 – 02.05.2018;
2. instanța de apel: 07.06.2018 – 19.12.2018;
3. instanța de recurs: 11.03.2019 – 08.05.2018.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Central din 02 mai 2018, Donică Vitalie a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă 4 (patru) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Donică Vitalie în contul statului la bugetul de stat, contravaloarea sumei de 20 000 (douăzeci mii) euro, în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării, în mod forțat și gratuit, după definitivarea sentinței, ca fiind bunuri rezultate din infracțiune.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Donică Vitalie a comis traficul de influență cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari în următoarele circumstanțe.

La data de 18 mai 2010 organul de urmărire penală al Comisariatului de Poliție

sectorul Botanica, mun. Chișinău a dispus pornirea urmăririi penale în cauza penală nr. 2010420721 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (1) Cod penal pe faptul privării ilegale de libertate a cet. Reabțev Leonid.

La data de 30 iunie 2010 fiind bănuit de comiterea infracțiunii menționate a fost ut de către Secția Urmărire Penală a Comisariatului de Poliție sect. Botanica cet. Lașu Ion.

La data de 02 iunie 2010 Țăgănașu Ion a fost eliberat prin ordonanța procurorului în procuratura sect. Botanica Victor Sanduleac care a exercitat conducerea urmăririi penale pe caz.

În perioada următoare Țăgănașu Ion cunoscând că Donică Vitalie care, este consăteanul său, activează în cadrul procuraturii sect. Botanica, mun. Chișinău în calitate de șofer i-a relatat situația referitor la cauza penală în care a fost reținut.

În continuare, Donică Vitalie susținând că are influență asupra procurorului în Procuratura sect. Botanica, Sanduleac Victor, care potrivit prevederilor art. 123 Cod penal este persoană cu funcție de demnitate publică, și îl poate determina să dispună scoaterea de sub urmărire penală a lui Țăgănașu Ion a pretins și primit de la ultimul, în rate în perioada iunie - decembrie 2010 în mun. Chișinău suma de 20000 euro, care potrivit cursului mediu oficial al BNM din perioada în cauză constituia 319 804 lei, ceea potrivit prevederilor art. 126 Cod penal constituie proporții deosebit de mari.

Respectiv, la data de 03 octombrie 2011 în privința lui Țăgănașu Ion de către procurorul în Procuratura sect. Botanica, Victor Sanduleac, a fost dispusă scoaterea de sub urmărire penală în cauza penală nr. 2010420721 a lui Țăgănașu Ion din motiv că acțiunile lui nu întrunesc elementele infracțiunii și dispusă suspendarea urmăririi penale conform art. 287¹ Cod de procedură penală.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Donică Vitalie a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(3) lit. a) Cod penal - traficul de influență cu primirea de bani în proporții deosebit de mari, manifestat prin pretinderea și primirea personal de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, cu primirea de bunuri în proporții deosebit de mari.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Anatolie Barbacar în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Donică Vitalie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) Cod penal să fie achitat.

În motivarea apelului avocatul a invocat:

- la examinarea cauzei penale în instanța de fond, nu au fost luate în considerație declarațiile inculpatului Donică Vitalie care fiind audiat a declarat instanței de judecată că este cunoscut cu Țigănașu Ion ca fiind cosătean cu acesta, mama acestuia fiindu-i profesoară la școală. În perioada anului 2010 nu a cunoscut despre problemele lui Țigănașu Ion și careva sume de bani de la acesta nu a primit;

- la adoptarea sentinței, instanța de judecată în mod eronat a conchis că "s-a constatat cu certitudine că fapta a avut loc, că această faptă a fost săvârșită de inculpatul Donică Vitalie, care a comis traficul de influență manifestat prin primirea sumei de 20 000 euro de la Țigănașu Ion, susținând că are influență asupra procurorului în gestiunea căruia se afla inițial cauza penală privind învinuirea acestuia, iar în continuare decurgerea evenimentelor soldată cu scoaterea de sub urmărire penală a lui Țigănașu Ion permit a presupune rezonabil că totuși Donică Vitalie a intervenit ilegal pentru favorizarea situației lui Țigănașu Ion. Fapta lui Donică Vitalie întrunește elementele infracțiunii incriminate, or, nemijlocit faptul transmiterii-primirii presupusei sume de 20000 euro nu a fost constatat și nu a fost confirmat nemijlocit de către Țigănașu Ion;

- inculpatul Donică Vitalie urmează a fi achitat deoarece fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) Cod penal, și anume nu a fost confirmată latura subiectivă - intenția, precum și latura obiectivă a infracțiunii, pretinderea, acceptarea și primirea banilor de către inculpatul Donică Vitalie, în acest sens nefiind prezentate careva probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpatului Donică Vitalie;

- în cadrul cercetării judecătorești s-a atestat cu certitudine faptul că Donică Vitalie nu a primit careva sume de bani de la Țigănașu Ion;

- în învinuirea formulată, procurorul s-a limitat doar la plagierea dispozitivului art. 326 alin. (3) Cod penal în textul învinuirii fără a individualiza careva acțiuni concrete;

- instanța de judecată urmează să constate dacă a avut loc sau nu fapta imputată inculpatului, adică pretinderea/primirea personală de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite;

- în acțiunile lui Donică Vitalie lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate deoarece ultimul nu a pretins și nu a primit careva sume de bani pentru a influența o altă persoană. Faptul dat se dovedește prin materialele cauzei penale,

declarațiile martorilor, prin declarațiile învinuitului Donică Vitalie - declarații care nu au fost combătute de către procuror.

3.2. Avocații Rodion Tocan și Adam Alexandru în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Donică Vitalie învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) Cod penal să fie achitat.

În motivarea apelului avocații apelanți au invocat:

- instanța de judecată a apreciat critic declarațiile martorului Țigănașu Ion date în cadrul cercetării judecătorești și pune la baza sentinței declarațiile acestuia făcute în cadrul urmăririi penale cu derogare de la prevederile art. 389 alin. (3) CPP care expres prevede declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul. E de menționat faptul că, în cadrul urmăririi penale apărarea de nenumărate ori a insistat asupra efectuării confruntărilor însă din diferite motive organul de urmărire penală a refuzat efectuarea acestora. Astfel, instanța a încălcat flagrant legea;

- instanța urmează să atragă atenția asupra faptului că, Țigănașu Ion a scris nenumărate plângeri pe faptul maltratării acestuia și impunerea de a face declarații miciunoase de către colaboratorii penitenciarului 13, fapt confirmat prin plângerile prezentate. Decizia CSJ prin care Mustață Vladislav este condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 327 alin. (3); art. 303 alin. (3); art. 314 alin. (1) CP expres indică asupra faptului că martorul acuzării Mustață Vladislav a mai impus și alte persoane să facă declarații minciunoase în favoarea grupării criminale "Makena", iar metoda de comitere a acestor infracțiuni este identică cu cea relatată de Țigănașu Ion;

- declarațiile martorului Sanduleac Victor, care cu lux de amănunte a explicat instanței că, Donică Vitalie, niciodată nu a intervenit cu careva rugăminți, solicitări pentru a efectua careva acțiuni de urmărire penală în interesul lui Țigănașu Ion. Decizia care a luat-o privind suspendarea dosarului penal a fost coordonată cu secția control a urmăririi penale a Procuraturii Generale, dosarul a fost la control, după adoptarea acestei ordonanțe, careva obiecții nu au parvenit. A acționat în strictă conformitate cu legea.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, au fost respinse, ca nefondate, apelurile declarate de către avocații inculpatului, cu menținerea sentinței.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, la pronunțarea

sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, Donică Vitalie, a comis fapta incriminată și se face vinovat de infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Concluzia instanței de fond cu privire la vinovăția inculpatului Donică Vitalie, este în strictă concordanță cu suportul probator administrat și minuțios examinat și apreciat potrivit rigorilor impuse de legislația în vigoare.

Astfel, instanța de apel examinând în ordine de apel, pricina penală enunțată, prin prisma argumentelor apelurilor, în coraport cu probatoriul administrat, și legislația incidentă, a considerat apelurile nefondate, urmând a fi respinse ca atare.

Audiind participanții la proces, instanța de apel a considerat că, vina inculpatului Donică Vitalie în comiterea infracțiunii constatate în instanța de fond, a fost dovedită în afara dubiilor rezonabile prin următoarele probe cercetate în cadrul ședinței: declarațiile martorului Țigănașu Ion; declarațiile martorilor Bîrcă Petru, Musteață Vladimir, Balica Evghenii, Bratunov Corneliu, Moșneaga Vladimir; plângerea din 26.12.2012, depusă de Țigănașu Ion; plângerea din 19.12.2012, depusă de Țigănașu Ion; copia procesului-verbal de reținere a lui Țigănașu Ion din 04.10.2012; procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.01.2013; copia sentinței din 30.05.2016, emisă de judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, prin care Țigănașu Ion a fost condamnat în baza art. 312 alin. (2) lit. a) CP; procesul-verbal de examinare din 03.11.2016; CD de model Esperanto, prezentat de martorul Musteață Vladislav, care se conține la materialele cauzei penale; procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.10.2016.

Astfel, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a conchis în mod justificat că, totalitatea probelor cercetate demonstrează cert vina acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că, martorul Țigănașu Ion, prin declarațiile date în cadrul urmăririi penale în trei zile diferite, într-o perioadă de mai mult de o lună de zile și-a menținut acuzațiile aduse lui Donică Vitalie. În această ordine de idei, instanța de apel a considerat că, instanța de fond just a apreciat aceste declarații ca fiind consecvente, coerente și expuse logic, care coroborează cu probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești, statuând că, declarațiile martorului Țigănașu Ion date în cadrul cercetării judecătorești, sunt în contradicție cu cele date la etapa urmăririi penale, cât și cu materialele cauzei și cu ansamblu de probe care au fost cercetate în cadrul cercetării judecătorești.

Asftel, instanța de apel nu a admis și reținut argumentul părții apărării privind neadmiterea în calitate de probe veridice a declarațiilor martorului Țigănașu Ion, or acestea

coraborează cu declarațiile martorilor.

Instanța de apel a susținut concluzia instanței de fond, potrivit căreia coroborarea declarațiilor martorului Țigănașu Ion date la etapa urmăririi penale cu celelalte probe cercetate de instanță se manifestă prin următoarele: Țigănașu Ion a declarat, cu Donică Vitalie discuta la telefonul cu nr: xxxxx, iar inculpatul a confirmat că, se folosea de acest număr de telefon în perioada dată, precum și martorul Pitei Anatolie a confirmat, că fiind reținut, Țigănașu Ion l-a sunat pe Donică Vitalie la nr. De telefon corporativ al procuraturii, care se finaliza cu 709 (sau 790); suma de bani de 20 000 euro, precum și faptul, că a transmis-o în rate lui Donică Vitalie, Țigănașu Ion a declarat la audierile sale de către procurorul Munteanu Ion, și aceleași informații le-a declarat și lui Bîrcă Petru și Musteață Vladislav, și anume că, suma de 20 000 euro a cerut-o Donică Vitalie, a fost dată în câteva rate, au fost ceruți banii de către Donică Vitalie pentru a-l ajuta în rezolvarea problemelor cu poliția, procuratura, că banii au fost transmiși în perioada dintre eliberarea din CPs Botanica (fiind reținut 72 ore) și până la scoaterea de sub urmărire penală, care au confirmat în ședința de judecată că, de la Țigănașu Ion au aflat aceste circumstanțe; iar martorul Balica Evghenii, fiind audiat suplimentar la data de 15.05.2017 a declarat că Țigănașu Ion a fost reținut pe 02.10.2012. Personal lui, la dânsu în birou, Țigănașu i-a comunicat despre transmiterea banilor. Țigănașu Ion i-a comunicat că, banii au fost transmiși în câteva rate lui Vitalie Donică.

Instanța de apel a constatat că, instanța de fond obiectiv a apreciat declarațiile martorilor Pitel Anatolie, Moșneaga Vladimir, Bratunov Corneliu, Balica Evghenii, Musteață Vladislav, Bîrcă Petru ca fiind concludente, veridice, utile și pertinente, care corespund adevărului și care, în cumul cu celelalte probe demonstrează pe deplin vina inculpatului Donică Vitalie în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Totodată, instanța de apel a constatat că, vinovăția inculpatului Donică Vitalie rezultă și din conținutul convorbirilor telefonice dintre Țigănașu Ion și Donică Vitalie, examinate în ședința de judecată la demersul procurorului și transcrise pe suporturi aparte, anexat la cauza penală, și anume: discuția din 01.11.12 ora 17:43:22-14:44:28 dintre utilizatorii de nr. tel. mobil: xxxxx și xxxxx; discuția din 02.11.12 ora 15:52:15 - 15:53:04; discuția din 02.11.12 ora 17:04:38 -17:07:02 dintre aceiași utilizatori, (disc 3538/17, f. d.76, vol.IV). Necâtând la faptul că, Donică Vitalie neagă faptul, că vocea din respectivele înregistrări audio îi aparține, instanța de judecată a constatat în mod evident că discuția are loc între Țigănașu Ion și Donică Vitalie, esența discuției fiind aferent situației lui Țigănașu Ion care solicită lui Donică Vitalie întreprinderea măsurilor pentru ca primul să fie eliberat din arest și să aibă

posibilitatea de a părăsi Republica Moldova.

Totodată, declarațiile martorilor coraborează cu declarațiile inculpatului, or inculpatul în ședința de judecată a declarat, că „...De către Țigănasu Ion a fost telefonat cu rugămintea să-i ia lucrurile de unde a fost reținut, însă el n-a mers să le ia... În anul 2010 a avut număr de telefon corporativ xxxxx si xxxxx, eliberate de Procuratura Generală. În perioada 2010-2013 de alte numere de telefon, decât cele corporative, nu s-a folosit. Țigănasu Ion l-a telefonat pe unul din aceste numere, pentru a-i lua lucrurile.”

Totodată, inculpatul Donică Vitalie a negat că, vocea din înregistrările audio din 01.11.12 și din 02.11.12 îi aparține, deci rezultă că, a negat aceste discuții. Însă, potrivit materialelor, fiind audiat în cadrul urmăririi penale la data de 12.10.2016 în calitate de învinuit, Donică Vitalie a declarat că în anul 2012 a fost sunat de către Țigănașu Ion de pe un număr necunoscut, care l-a rugat să-l ajute cu careva problemă (nu i-a spus ce anume), iar el (Donică) i-a răspuns că n-o să-l ajute cu nimic). Astfel, Donică Vitalie a recunoscut că, au avut loc acele discuții telefonice.

Referitor la argumentul apelanților precum că, declarațiile martorilor Musteață Vladislav și Bîrcă Petru urmează a fi apreciate critic, pentru că, acestea sunt vizați în mai multe dosare penale intentate în privința lor pentru depășirea atribuțiilor de serviciu, intimidarea martorilor, că în privința lui Musteață Vladislav este sentință de condamnare definitivă pe faptele respective, iar martorul Țigănașu Ion arată direct asupra acestuia ca fiind persoana care l-a impus să facă declarații mincinoase. Or, instanța întemeiat a constatat, că prin Decizia din 21.03.2017 a Curții Supreme de Justiție, vizându-l pe Musteață Vladislav, nu sunt constatate careva acțiuni ale lui Musteață Vladislav față de Țigănașu Ion. Astfel, instanța de apel a atestat că, depozițiile acestor martori sunt consecutive, consecvente pe parcursul procesului penal, și nu există nici un temei pentru a pune la dubii credibilitatea acestora.

În privința alegației precum că, înregistrarea video prezentată de martorul Musteață Vladislav nu poate fi admisă ca probă deoarece este obținută cu încălcarea prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 6) CPP, adică este obținută dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată. Instanța de apel a reținut că, instanța a primit răspunsul nr.12/3000 din 12.03.18, Penitenciarul nr. 13-Chișinău prin care a fost informată, că administrația Penitenciarului nu dispune de careva secvențe video privind cazul de învinuire a lui Donică Vitalie, (f.d. 126, vol. III). Cu toate acestea, martorul Musteață Vladislav a declarat în ședință că, respectiva înregistrare a fost efectuată cu camera de luat vederi ce aparține Penitenciarului 13, iar originalul înregistrării se păstrează în arhiva P-13. Instanța de apel

a atestat că, instanța de fond just a statuat faptul că, prin răspunsul nr. 12/3000 din 12.03.18 a Penitenciarului nr. 13-Chișinău nu se confirmă că, martorul Musteață Vladislav a făcut declarații mincinoase în ședința de judecată, or, însuși Țîgănașu Ion a declarat în ședință, că *"sesizarea a fost înregistrată video, a fost filmat"*, și anume a fost filmat în Penitenciarul nr. 13, Chișinău. Astfel, instanța de apel fiind solidară cu instanța de judecată privind respingerea ca nefondate a argumentelor părții apărării.

S-a retinut că, soluția de achitare este exclusă având în vedere probatoriul administrat cauză, precum și faptul că, prin declarațiile inculpatului au confirmat partial evenimentele descrise și dovedite prin mijloacele de probă examinate mai sus, ceea ce exclude pronunțarea unei soluții de achitare în cauză.

În atare situație instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegerile apelanților precum că, în acțiunile inculpatului Donică Vitalie nu sunt întrunite elementele componenței infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal or, pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine că fapta a avut loc, că această faptă a fost săvârșită de inculpatul Donică Vitalie, care a comis traficul de influență manifestat prin primirea sumei de 20 000 euro de la Țîgănașu Ion, susținând că, are influență asupra procurorului în gestiunea căruia se afla inițial cauza penală privind învinuirea acestuia, iar în continuare decurgerea evenimentelor soldată cu scoaterea de sub urmărire penală a lui Țîgănașu Ion permit a concluziona că, totuși Donică Vitalie a intervenit ilegal pentru favorizarea situației lui Țîgănașu Ion.

Inculpatul Donică Vitalie prin acțiunile sale a atentat la relațiile sociale care reglementează buna funcționare a serviciilor publice a căror desfășurare normală implică combaterea și reprimarea faptelor acelor persoane care, speculând influența lor pe lângă un funcționar, crează o stare de neîncredere în corectitudinea funcționarilor, lăsând să se creadă că acestea ar putea fi corupți și determinați să facă ori să nu facă acte ce intră în atribuțiile lor de serviciu.

Instanța de apel a remarcat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în apel. Nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Conform părții descriptive a sentinței, instanța de fond la aplicarea pedepsei a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75-78 Cod penal, de caracterul pejudiciabil și gradul de pericol social al faptei comise, infracțiunea comisă de inculpat, a luat în considerație

gravitatea relațiilor sociale lezate.

Astfel, instanța de fond corect a considerat oportună și eficientă în sensul corectării și reeducării inculpatului, stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare, considerând că scopul legii penale de reeducare a inculpatului și restabilire a echității sociale poate fi atins doar cu izolarea inculpatului de societate.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, prin care solicită casarea hotărârilor contestate, cu emiterea unei hotărâri prin care să fie achitat.

În motivarea cererii de recurs invocă următoarele:

- instanța de judecată a apreciat critic declarațiile martorului Țigănașu Ion date în cadrul cercetării judecătorești și pune la baza sentinței declarațiile acestuia făcute în cadrul urmăririi penale cu derogare de la prevederile art. 389 alin. (3) CPP, care expres prevede că declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale pot fi puse la baza sentinței de condamnare numai în ansamblu cu alte probe suficiente de învinuire și cu condiția că, la urmărirea penală, a avut loc confruntarea cu bănuitul, învinuitul. E de menționat faptul că în cadrul urmăririi penale apărarea de nenumărate ori a insistat asupra efectuării confruntărilor însă din diferite motive organul de urmărire penală a refuzat efectuarea acestora. Astfel instanța a încălcat flagrant legea;

- martorul Țigănașu Ion fiind audiat în cadrul ședinței de judecată a declarat că nu a rugat pe cet. Donică Vitalie să îl ajute pentru a clasa careva cauze penale. Nu a transmis cet. Donică Vitalie careva sume bănești pentru a fi transmiși în calitate de mită. Nu susține declarațiile făcute în cadrul urmăririi penale deoarece a fost impus de către colaboratorii penitenciarului să facă declarații minciunoase;

- martorii Moșneaga Vladimir, Bratunov Cornelui, Pitei Anatolie și Balîca Eugen nu au declarat nimic important pentru cauza penală, au avut în gestiune un alt dosar penal în privința cet. Țigănașu Ion, despre perioada anului 2010 nu cunosc nimic, au relatat doar despre evenimentele care au avut loc în anul 2012-2013;

- declarațiile martorilor Musteață Vladislav și Bîrca Petru apărarea solicită să fie apreciate critic deoarece aceste persoane sunt vizate în mai multe dosare penale intentate în privința lor pentru depășirea atribuțiilor de serviciu, intimidarea martorilor, falsul în acte publice. Cet. Musteață Vladislav a fost condamnat definitiv de către Curtea Supremă de Justiție pentru comiterea infracțiunilor indicate supra. Mai mult ca atât, martorul Țigănașu Ion arată direct asupra acestuia ca fiind persoana care la impus să facă declarații minciunoase;

- înregistrarea video prezentată de către martorul Musteață Vladislav (f.d. 30 vol.II)

solicităm să nu fie admisă ca probă deoarece este obținută cu încălcarea prevederilor art. 94 alin. (1) pct. 6) CPP, adică este obținută dintr-o sursă care este imposibil de a o verifica în ședința de judecată. Menționăm faptul că martorul Musteață V. a indicat că are această înregistrare deoarece a fost efectuată cu camera de luat vederi ce aparține Penitenciarului 13, iar originalul înregistrării se păstrează în arhiva P-13. Din răspunsul P-13 parvenit în adresa instanței se vede cert că colaboratorii P-13 nu au efectuat o asemenea înregistrare și în arhiva P-13 nu există o astfel de înregistrare. Acest răspuns confirmă faptul că martorul a făcut declarații minciunoase în ședința de judecată.

- înregistrările audio prezentate de către acuzare nu relevă nimic important cauzei, în discuțiile audio nu participă cet. Donică Vitalie, iar numărul de telefon care este indicat de acuzare nu a aparținut niciodată cet. Donică Vitalie. Mai mult ca atât, aceste înregistrări sunt efectuate în anul 2012, adică peste doi ani de la comiterea presupusei infracțiuni de către cet. Donică Vitalie;

- atragem atenția instanței asupra declarațiilor martorului Sanduleac Victor, care cu lux de amănunte a explicat instanței că cet. Donică Vitalie, niciodată nu a intervenit cu careva rugăminți, solicitări pentru a efectua careva acțiuni de urmărire penală în interesul lui Țigănașu Ion. Decizia pe care a luat-o privind suspendarea dosarului penal a fost coordonată cu secția control a urmăririi penale a Procuraturii Generale, dosarul a fost la control, după adoptarea acestei ordonanțe, careva obiecții nu au parvenit. A acționat în strictă conformitate cu legea;

- instanța de apel nu s-a expus asupra contestării ordonanței procurorului șef al Procuraturii Anticorupție, Viorel Morari din data de 18 august 2016 privind anularea ordonanțelor procurorului în Procuratura Anticorupție, Ion Munteanu din 04 decembrie 2015 privind clasarea procesului penal în cauza penală nr. 2013978004, anularea ordonanței procurorului în Procuratura Anticorupție, Alexandru Casir din 12 martie 2013 privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Donică Vitalie în cauza penală nr. 2013978004, reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2013978004 din motivul apariției faptelor noi recent descoperite, necătând la faptul că este obligată să se expună asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nulitatea ordonanței date în mod inevitabil duce la încetarea cazei penale, astfel prin faptul că instanța de apel nu s-a expus și nici nu a examinat în ședință de judecată plângerea asupra ordonanței date a încălcat prevederile CPP și dreptul inculpatului la un proces echitabil;

- mai mult ca atât, instanța de fond și cea de apel au aplicat prevederile art. 106 CP în versiunea anului 2018, fără a verifica faptul că în anul 2010 acesta avea un alt conținut, iar

mijloacele valutare nu erau prevăzute a fi confiscate. Această sintagmă a fost introdusă în norma dată ulterior, iar conform prevederilor art. 10 CP față de inculpat se aplică legea retroactiv dacă este în favoarea acestuia.

6. La recursul ordinar declarat de inculpat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1^a) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, indicând că instanța de apel just a constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei, corect încadrând acțiunile inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal constată că titularul a invocat ca temeiuri pentru recurs art. 427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Astfel, analizând aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că nici unul dintre acestea nu și-a găsit confirmare.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea sa în baza art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal, considerând că lipsesc probe care ar confirma vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, solicitând să fie achitat pe motiv că în acțiunile lui lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal sesizează că, de fapt, recurentul contestă modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel, însă la acest capitol se subliniază că procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească devenită definitivă. Această concluzie se desprinde din prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, care prin temeiurile enumerate în pct. 1)-16) oferă dreptul de casare numai dacă se constată o eroare de drept. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în norma vizată, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar constitui temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Cu referire la argumentele invocate de recurent în sens că vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate nu se dovedește din probele acumulate, Colegiul penal le consideră nefondate, or, verificând probatoriul administrat în cauză constată că nu a fost comisă nici o gravă eroare de fapt de către instanța de apel la judecarea cauzei, care ar duce la casarea hotărârii atacate și adoptarea unei alte soluții.

Totodată, instanța de recurs remarcă, că criticile formulate de către recurent, au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel respectând prevederile art. 414 alin. (3) și 417 alin. (1) pct. 7) și 8) Cod de procedură penală, cărora instanța le-a dat o motivare clară și argumentată expusă în pct. 4.1. al prezentei decizii, soluție, care este susținută și de instanța de recurs și a cărei reluare nu se mai impune.

Mai mult, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, reține că regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la această etapă instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în cauză.

Așadar, verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, rezultă că instanța ierarhic inferioară a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel. Ținând cont de cele menționate, Colegiul penal conchide că, conținutul deciziei corespunde prevederilor legale menționate, fiind oferite răspunsuri la toate motivele invocate în apel.

Prin urmare, Colegiul penal susține că, toate probele prezentate au primit o apreciere

justă, iar concluziile făcute de instanța de apel au rezultat din circumstanțele de fapt stabilite în prezenta cauză penală.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de instanța de apel. În cazul în care acesta și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe.

Astfel, Colegiul penal susține pe deplin concluzia instanței de apel precum că, inculpatul Donică Vitalie, a comis infracțiunea prevăzută de art. 326 alin. (3) lit. a) Cod penal.

Referitor la alegațiile recurentului, precum că „*la data de 12 octombrie 2016 procurorul în procuratura Anticorupție Ion Munteanu a adus la cunoștință ordonanța procurorului șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari din data de 18 august 2016 privind anularea ordonanțelor procurorului în procuratura Anticorupție Ion Munteanu din 04 decembrie 2015 privind clasarea procesului penal în cauza penală nr. 2013978004, anularea ordonanței procurorului în procuratura Anticorupție Alexandru Casir din 12 martie 2013 privind scoaterea de sub urmărire penală a lui Donică Vitalie în cauza penală nr. 2013978004, reluarea urmăririi penale în cauza penală nr. 2013978004 din motivul apariției faptelor noi recent descoperite. Cu ordonanța în cauză nu suntem de acord din considerentul că este încălcată competența materială. Procurorul ierarhic superior nu era în drept să anuleze ordonanțele în cauză, deoarece motivul reluării urmăririi penale este-unul inventat, cu scopul de al intimida pe cet. Donică Vitalie. Careva temeieri noi nu au apărut în legătură cu acest caz, motiv din care și intervin cu prezenta plângere prin care solicit anularea ordonanța procurorului șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari din data de 18 august 2016 din motivul apariției faptelor noi recent descoperite ca nêntemeiată și ilegală.*”, instanța de recurs le apreciază critic, deoarece inculpatul Donică Vitalie când a luat cunoștință cu rechizitoriul nu a avut obiecții conform art. 296 alin. (6) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, la audierea inculpatului în instanța de fond, acesta a confirmat că a luat cunoștință cu rechizitoriul și că întrebări referitor la desfășurarea urmăririi penale nu are (f.d. 78, vol. IV), ceea ce denotă că argumentele recurentului în această parte sunt irelevante.

Generalizând cele menționate anterior, Colegiul penal conchide, că concluziile la care a ajuns instanța de apel privitor la condamnarea inculpatului Donică Vitalie, sunt corecte și corespund materialului probator, nefiind identificată prezența erorilor judiciare prevăzute la pct. 6) și 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, impunându-se în

consecință respingerea recursului declarat ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 decembrie 2018, în propria cauză penală de către inculpatul **Donică Vitalie Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **29 mai 2019**.

Președinte:

Diaconu Iurie

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana